

Week tegen de eenzaamheid

Sinds het jaar 2010 wordt de week tegen de eenzaamheid georganiseerd. Daarvoor is de eerste week van oktober aan geweest. De periode van 1 tot en met 8 oktober, Het zijn vooral gemeenten die opgewekt worden activiteiten te ontwikkelen.

Ik wil graag met u stil zijn en onze gedachten bepalen bij de eenzaamheid. Dat wil ik doen door drie punten wat nader uit te werken vanuit mijn gezichtsveld.

- A) Veel activiteiten richten zich op samen iets doen Wandelen gezellig bijeen komen. Enzovoort. Alles in het groot. Dat is moeilijk voor gehandicapten en bejaarden. Eenzaamheid komt wel in alle leeftijdscategorieën voor. De bedoelingen zijn goed, Er zijn veel mensen eenzaam. Mede door de Corona virus besmettingen. Het eenzaam voelen en alleen zijn is aan velen toebedeeld, Niet alleen aan ouderen.
- B) De eenzaamheid is voor mij niet zo een gevoelig probleem. In deze voorbij gegane week, de datum 7 Oktober herdacht ik de verbintenis met mijn vrouw 65 jaren geleden. Zij is nu uit mijn leven bijna 4 jaar weg en ik ben alleen over gebleven. En dus alleen, maar niet eenzaam. Iemand vroeg mij, een goed jaar na het overlijden van mijn vrouw, is het erg om eenzaam te zijn? Na enig denken kon ik zeggen, NEE, ik ben niet eenzaam of alleen. Mijn kinderen kleinkinderen en trouwe vrienden omringen mij. Wel zijn er momenten dat ik mijn vrouw mis, enorm mis. Mijn gedachte ging naar de Latijnse uitdrukking Non Solus, dat niet alleen, niet eenzaam betekent. Sinds dat gesprek ben ik op mijn genealogie website de column; “Non Solus”, gaan schrijven,. Dat was de datum 15 april 2018. In deze column probeer ik geen kritiek te spuien maar beleven en gebeurtenissen aan te geven dat ik niet alleen ben. Het valt mij zelf op dat ik in de afgelopen twee en een half jaar de wekelijkse column heb kunnen schrijven. Tevens mij zelf de spiegel heb kunnen voorhouden om altijd weer positief te zijn en blijven
- C) Terug naar onze trouwdatum 7 oktober 1955. Daar volgt na 65 jaren, 7 oktober 2020 het herdenken van mij dat ik alleen wil beleven. Geen bezoek, alleen echt alleen. Ik voel mij niet eenzaam, ik wil alleen zijn. Alleen met het overdenken van toen in de Rijswijkse oude Kerk. De predikant die ons verbond inzegende vroeg ons nadrukkelijk; “Beloven jullie in deze kerk, dat jullie elkander getrouw zullen zijn en blijven, in voor en tegenspoed, in vreugde en ellende naar lichaam en

geest en alleen de dood zal jullie scheiden, wat is daarop jullie antwoord.”

Wij hebben volmondig ja gezegd en met oprechtheid tegen over elkander dat aan gegane verbond volbracht en de dood een einde heeft gemaakt aan onze belofte.

Wij kozen de weg van de Alfa naar de Omega, (het begin en het einde).

De ruim 60 jaar lange weg. Ons houvast was gekozen uit de tekst

Er is Geloof , de Hoop en de Liefde. 1 Korinthe 13 : 13

Wij hebben immer aan de liefde voor elkander prioriteit gegeven.

Het herdenken , het stilstaan zo alleen maakt mij diep gelukkig en het weten dat velen met mij terug dachten op die 7de oktober van dat jaar versterkte mijn Non Solus gevoel bij de vele plussen en minnen en de liefde die mij nu omringd.

Non Solus

Nicolaas Overbeeke

Nieuwerkerk aan den IJssel